

AMERIKANCI SO ZASEDLI ST. LO; NACIJI RAZBITI VZHODNO OD CAENA

Normandija, 18. jul. — Ameriška pehota se je vso silo glagala na nemško obrambno linijo pri važnem St. Lo, jo prelajala na dveh mestih in zasedla mesto samo. Istočasno so pa angleške in kanadske čete strle nemško obrambno linijo znovzhodno od Caena ter si odprle pot proti Parizu.

Ameriška pehota, ki si ji priborila vhod v St. Lo, je porazila Nemce do dve milj nazaj.

General Montgomery je danes zjutraj ukazal splošno ofenzivo, poglajal svoje čete čez reko Orne ter od tam preko ravnine južno-zahodno od Caena. Teren je zelo pripravljen za tanke in poljsko topništvo in tega je poslal Montgomery dovolj v ofenzivo.

V St. Lo, ki je zdaj v ameriških rokah, so imeli Nemci središče svoje obrambne linije v Normandiji, ker se tukaj križajo vse važne ceste na vse kraje Normandije, kot špice pri kolesu.

Amerikanci so oblegali in naskakovali to nemško trdnjavo osem dni. Ko so danes vdrl v trdnjavo, jih je pozdravila toča krogel iz nemških strojnic, ki so jih imeli Nemci razpostavljene po hišah. Toda to je bila le zadnja straža nemške garnizije, s katero so Amerikanci kmalu opravili.

Tekom prejšnje noči so Nemci izvedli protinapad ter porinili Amerikance nekoliko nazaj. Toda zjutraj so ameriški fantje zopet naskočili in Nemci navala niso mogli vzdržati ter so se umaknili iz mesta. Mnogo Nemcev je bilo zajetih, ker niso vedeli za ukaz na umik.

Slabo vreme se je končno umaknilo soncu in tedaj je Montgomery poglajal svoje tanke na Nemce. Čez planjavo se je dvignil prah, ki je kazal, kje vrtajo tanki v sovražno črto.

Naši fantje — vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

iz južnega Pacifika nam piše kap Raymond F. Medves, ki pravi, da je bil v Ameriški Domovini in kako da jo deli. Ray pravi, da ga je tam Herman Ogrine iz Clevelanda, ki mu je postregel s pravi kranskimi klobasami, kar so mu poslali starši od doma. Bila sta vsa srečna, ko sta sešla in se razgovarjala o letu v Clevelandu. Ray naroča, da vsem prijateljem in znancem ter se jim zahvaljuje (kartice in pisma).

Mrs. Katarina Turk iz 20440 Fuller Ave., Euclid, O. je naročila sobotno Ameriško Domovino sinu Robertu L. Bruno, ki služi pri diviziji godbi neke onstran Atlantika.

Korporal John Novosel se je vrnil na dopust iz daljnega Pacifika. Doma bo ostal 20 dni in sicer prebiva na 15618 Holmes Ave.

Na dopust je prišel topničar T/4 Frank Paulin, sin Mr. in Mrs. Frank Paulin, ki vodi znano gazolino postajo na St. Clair Ave. in 61. cesti. Frank je zdaj v službi v Fort Sill, Oklahoma. V armadi je že 20 mesecev, kot tudi njegov brat Al, s katerim sta bila potrjena in vzeta k vojakom na isti dan in se od tistega časa še nista videla. Te dni pride na dopust za par dni najbrže tudi brat Al iz Kentucky.

Razstrelba v Kaliforniji je bila strašna

Port Chicago, Kalifornija. — V tujkajšnjem pristanišču se je prigodila v pondeljek zvečer strašna nesreča, ki je zahtevala več kot 350 smrtnih žrtev in do 1,000 ranjenih, ko je eksplodirala municija na dveh ladjah. Koliko smrtnih žrtev je bilo, se še nekaj časa ne bo moglo dognati. Dozdaj računajo, da je bilo izgubljenega od 200 do 250 mornariškega osebja in do 130 civilne posadke na obeh ladjah.

Obe ladji je razstrelba raztrgala na drobne kosce in ni o njih nobenega sledu. Bili sta to tovorni ladji Quinault in Bryan.

Računajo, da je bilo ubitih na pomolu do 250 mornariškega osebja, ki je nakladalo municijo. Ostale žrtve so med civilno posadko na obeh ladjah. Kaj se je zgodilo s topničarsko posadko na obeh ladjah, še ni znano.

Skoro vsaka hiša v tem pristaniškem mestecu, Port Chicago, ki je štel 1,500 duš, je porušena od razstrelbe. Zračni pritisk od eksplozije so čutili ljudje 50 milj daleč. Škoda na izgubljenih in poškodovanih ladjah, na municiji in drugi lastnini bo šla v milijone.

Najprvo je nastala razstrelba na ladji Bryan in sicer ob 10:19 v pondeljek zvečer. Ladjo je dobesedno razneslo. Trenutek zatem je nastala razstrelba na drugi ladji. Dve manjši ladji, last obrežne straže, sta se pogreznil v bližini.

Razstrelba je uničila v mestecu vse telefonske in električne žice. Nastala je temā, iz katere se je slišalo obupne klice ranjencev. Potem je pa na več krajih izbruhnil požar.

Iz bližnjih krajev so takoj hiteli na pomoč, vojaštvo, mornarica, obrežna straža in Rdeči križ. Mornarica je takoj zagradila okolico na vodi s stražo, ker plava po morju municija. Iz San Franciscosa so takoj poslali dva polka pehote, ki straži kraj. Iz mesta so poslali takoj vse civilno prebivalstvo.

Tajna policija je šla na delo, da poišče vzroke razstrelbe. Kako bo mogla v tem razdejanju kaj pronači, je vprašanje.

Mnogo ubitih mornarjev je stanovalo v barakah v bližini. Kakih 150 do 200 mornarjev je pa nalagalo municijo na ladje, ki so večinoma vsi ubiti.

V Martinezu, 10 milj proč, je razstrelba strla vsako šipo na oknih.

Na pomolih sta bila takrat dve diviziji zamorskih mornarjev, ki so pomagali pri nalaganju municije. Obe diviziji sta šteli kakih 400 mož. Dozdaj sta znana od vseh teh samo dva živa mornarja.

Ljudje pravijo, da so v prvem trenutku mislili, da so izvedli Japonci zračni napad na mesto. Drugi so pa zopet mislili, da je bil potres. Nek mornar, ki je bil ob času razstrelbe v svoji baraki, je pripovedoval, kako se je nenadoma vse streslo, neka sila je dvignila barako v zrak, takoj zatem se je pa poslopje sesulo in jih pokopalo. Od civilistov jih je bilo največ ranjenih od zdrobljenih šip ter delov hiš, ki jih je nosilo po zraku kot perje.

Wallace hiti osebno v Chicago, da se bori za nominacijo

Chicago. — Ko je predsednik Roosevelt le mimogrede omenil, da bi on volil, če bi bil delegat, za Wallacea kot podpredsednika, je s tem odprl pot drugim kandidatom k akciji. Pristaši Wallacea so mu takoj telefonirali, da mora priti osebno v Chicago, da bo vodil boj za nominacijo, drugače bo vse izgubljeno. Wallace je izjavil, da bo v sredo v Chicago.

Glavni boj za nominacijo Wallacea vodi Philip Murray, predsednik CIO. Najbolj resna nasprotnika za podpredsedniško mesto sta še vedno direktor Byrnes in pa senator Barkley.

Veliki štirje bodo začeli z razgovori glede svetovnega miru

Washington. — V teku prihodnjih treh tednov se bodo sestali v Washingtonu zastopniki Rusije, Anglije, Kitajske in Zed. držav, ki bodo začeli z razmotiranjem glede nove svetovne organizacije, ki bo podlaga stalnega svetovnega miru.

Ameriška vlada ima pripravljen načrt, ki ga bo predložila ob tej priliki. Tudi Rusija in Anglija bosta najbrže prišli s svojimi načrti.

Do 1,000 beguncev je na potu v U. S.

Neapelj. — Več kot 1,000 beguncev, največ Židov, zbranih iz 16 evropskih držav, je na potu v Zed. države. Nastanili jih bodo v taborišču Fort Ontario v državi New York do konca vojne.

V AVSTRALIJI JE NAŠEL STARO MATER

Easton, Pa. — Pfc. Louis Baukrot je pisal domov iz Avstralije, da je tam našel pri najboljšem zdravju svojo staro mater, ki ima že 103 leta.

Na obisku iz N. Y.

Mrs. Terezija Skrabe in Mrs. Ivana Zaman, sta prišli iz Ridgewooda, N. Y. na obisk k družini Mrs. Genovefi Zupan, 14025 Hale Ave. ter k družini Mrs. Schmuck in Lawrence Bandi. Tukaj bosta ostali 10 dni. Doma sta iz Zatične in sicer je prva Grabnarjeva iz Zatične, druga pa Golobova iz Tule. Znanici so prošeni, da ju obiščejo, ker ne vesta za naslove vseh.

Vse je zdravo!

Kokošjerejec Joseph Lavelle v Solon, O., poroča, da je eno njegovih kokošjajk obiskala teta štokljaja in jo obdarila z jajcem, kakršnega še ljudje niso videli v tej krajih. Jajce tehtalo skoro šest unc ter merilo v dolžini tri in pol palca. Farfar pravi, da bo shranil jajno lupino za spomin. Poroča tudi, da se "mami in dete" prav dobro počutita in da je "vse zdravo."

JAPONCI TIPLJEJO ZA MIR, TRDIJO POROČILA

Rim. — Iz diplomatskih krogov se zatrjuje, da je bil v soboto v avdijenci pri papežu japonski poslanik Ken Harada, ki je baje zagotovil sv. Očeta, da je Japonska pripravljena za mir pod gotovimi pogoji.

Uradnega potrdila o tem ni, ker so taki razgovori s papežem zaupni, toda iz dobro informiranih krogov se zatrjuje, da je to res.

V zaveznikih krogih so na te vesti izjavili, da če Japonska namiguje na kako kompromisno premirje, da samo trati čas. Japonci nimajo druge izbire kot brezpogojno vdati.

Nemci imajo silen strah pred ameriškim orožjem

Rim. — V Italiji uporabljajo ameriške čete protizračni top 90 mm, ki meče iz sebe krogle s strahovito silo. To orožje je odgovor na nemški top kalibra 88 mm.

Nemški ujeti vojaki pripovedujejo o terorju, ki ga povzročajo izstrelki iz tega topa med nemškimi vojaki. Kar je najbolj učinkovito in najstrašnejše, pravijo nemški vojaki, je naglica, s katero priletijo krogle med nemške čete. V tistem hipu, ko zaslišijo pok, že treščijo krogla mednje.

Kdor prodaja avto, mora vrniti kupone

Washington. — Urad za kontrolo cen je določil, da mora oni, ki prodajo avto, vrniti preostale gazolinske kupone odboru za racioniranje. Ta mu da potrdilo in to potrdilo potem izroči kupcu.

Zadušnica

V četrtek ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnega Johna Kojina.

Šunka in prašičeva pečenka bosta zopet dani v racioniranje

Washington. — Vladna živilska administracija je naročila uradu za kontrolo cen, naj dene zopet pod racioniranje šunko in pork loin (zareberna pečenka). Istočasno bo pa vzeto iz racioniranja slabše vrste meso za steaks in beef roast.

Od prašičevega mesa bosta postavljena torej pod racioniranje samo šunka in pork loin, ostala svinjina bo pa še nadalje brez racioniranja.

Oredba bo stopila v veljavo s 1. avgustom. Koliko pointov bo treba dati za to meso, še ni znano. Steaki in beef roast kvalitete "A" in "AA" bodo še naprej v racioniranju.

Prvi ameriški general je padel na bojišču

Normandija. — Brigadni general Don F. Pratt, doma iz Brookfield, Mont., je prvi ameriški general, ki je bil ubit v Normandiji. Tako poročajo iz glavnega stana zaveznikov.

General je bil star šele 52 let in je bil prideljen 101. diviziji. Vozil se je v jadrarniku, katerega je vodil polkovnik Mike Murphy. Jadrarnik je pristal na tleh v temi in zadel v drevo. General Pratt je bil na mestu ubit.

ZA PSA NI TREBA PLAČATI JERPERG

New York. — Hjalmar Hansen se je pritožil na urad za kontrolo cen, da mu njegov hišni gospodar računa en dolar na teden za psa. Gospodar mu mora povrniti \$11, ki jih je dozdaj plačal, tako je odločil sodnik.

KAM VSE GREDO ELEKTRIČNE ŽARNICE

Vsak bombnik mora imeti 100 električnih žarnic, vsako bojno letalo 50; tank jih ima 27, bojna ladja 30,000, podmornica pa 800. Ena oklepna divizija porabi 60,000 žarnic, ali kolikor jih porabi mesto z 25,000 prebivalci vse leto.

Pošljite vojakom lepe slovenske razglednice za spomin

Dobite jih v našem uradu in sicer 30 pisem s kuvertami in 12 razglednic, vse za samo \$1.00. Fantje bodo gotovo veseli, če jim boste voščili praznike v pismu ali na razglednici, na katerih je naslikana slovenska narodna noša in lepe cvetke.

Pisma in razglednice je založila Slovenska ženska zveza.

TOJO JE ODSTAVLJEN

Odstavljen je kot vrhovni poveljnik armade, če bo ostal še naprej kot ministrski predsednik in vojni minister, pa ob tem času še ni znano.

New York, 18. jul. — General Hideki Tojo, glavni japonski vojni lord, je bil razrešen urada kot načelnik generalnega štaba. To je že druga drastična sprememba v japonskem poveljstvu v dveh dneh. Pred 2 dneva je bil imenovan mornariškim ministrom admiral Nomura.

Japonski radio, ki je danes naznanjal spremembo pri generalnem štabu, ni omenil, če bo Tojo ostal še nadalje premier in vojni minister. Načelnikom generalnega štaba je bil imenovan general Umezu, ki je bil ambasador v Mandžuriji.

Japonski radio je zagovarjal ti dve spremembi kot potrebni ob tem času resnega vojnega položaja.

Po radiu so čitali izjavo premierja Toja, ki je trdil brez prikrivanja, da se nahaja Japonska v resni krizi. Narodu je tudi povedal o izgubi važnega otoka Saipan.

Tojo, ki je bil že prej premier in vojni minister, si je v februarju privzel tudi mesto načelnika generalnega štaba.

Sodi pa se, da je prišlo do spremembe pri načelstvu mornarice in armade vsled ogromnih izgub, ki so jih doživeli Japonci zadnji mesec od ameriške bojne sile.

Nemci so končno le vdieli Moskvo

Moskva. — Hrepenenje nemških čet, da bi prišle v Moskvo, se jim je zdaj končno izpolnilo. Prišle so v Meskvo, kot—vojni ujetniki. Na tisoče in tisoče jih je marširalo po moskovskih ulicah, ko so jih vodili iz železniških postaj na dolgo pot v ujetniške tabore. Vsega skupaj je korakalo po moskovskih ulicah 57,000 ujetih Nemcev.

Lokar na konvenciji

John E. Lokar, ki ima v rokah Lauschetovo kampanjo za guvernerja, je odšel včeraj v Chicago na demokratsko konvencijo. Nazaj v Cleveland se bo vrnil šele 25. julija.

Montgomery vidi poraz nacijev še letos

London. — General Montgomery, vrhovni poveljnik zaveznikih čet v Franciji, je izjavil, da vse kaže na poraz nacijev še letos.

Govoril je po radiu iz Normandije, kjer je ponovil svoje besede, ki jih je govoril svojim častnikom pred večerom invazije.

IZ BOJNE FRONTE

LONDON—Iz Moskve prihaja poročilo, da so ruske armade v južni Poljski v tridnevni ofenzivi strle nemško obrambno linijo pred Lwowom. Nekatero rusko kolono so samo 22 milj še od tega mesta, ki je največje železniško križišče v Evropi. Na severu drve ruske kolone proti Baltiku.

PEARL HARBOR—Admiral Nimitz poroča, da ameriško bojno brodogeje iz največje bližine bruha izstrelke na otok Guam, bivšo ameriško lastnino v centralnem Pacifiku.

RIM—Ameriške čete se zgrinjajo na pristanišče Livorno od vzhoda in juga. Druge ameriške kolone so pa obšle pristanišče in so že 18 milj severno, kjer napadajo nemško linijo med Piso in Florenco.

MOŽ IN ŽENA NE SMETA IGRATI KART

Chicago. — Mr. in Mrs. Wachtel sta igrala pinochle z dvema prijateljemā. Žena je igrala napakno karto in mož ji je prisolil zausnico. Žena je šla na sodnijo po razpoko. Sodnik je dovolil.

Mr. Jelarčič zopet doma

Iz Arizone se je zopet vrnil domov Anton Jelarčič, 4126 E. 95. St., znani prodajalec zemljišč. Oddih v lepi Arizoni mu je prav dobro del.

Dar za kantino

Mrs. Helen Mahne, 2983 E. 33. St. je darovala \$2.00 za Cathedral kantino ter obenem obnovila naročnino za Ameriško Domovino. Prav lepa hvala.

Kupujte vojne bonde!

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME**
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celoletno \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente**SUBSCRIPTION RATES:**United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 167 Wed., July 19, 1944

Šuštar je flikal . . .

Da se razumemo! Kar bomo povedali danes na tem mestu o Angliji, ne povemo radi, ker ne želimo metati sence na to našo prvo zaveznico. Toda ne bomo povedali svojih misli, ampak bomo ponovili, kar smo nabrali iz ameriškega političnega mnenja. Samo te-le vrstice znane pesmi so zrasle na našem zelniku, katerega sedanja suša ni nič požgala:

Šuštar je flikal tri noči, tri noči,
da so mu zlezle vkup oči, vkup oči . . .

Nehote nam je namreč prišlo na misel, da je tisti šuštar Anglija, recimo: Churchill. Ameriški politiki nam slikajo te dni, kako je Anglija flikala grško in potem jugoslovansko edinstvo. Čutila je pri tem, da ima precej proste roke, vendar se je zavedala, da mora jemati velike ozire na Rusijo. V obeh deželah so pa delali komunisti največjo oviro za notranjo edinstvo. V obeh deželah sta naletela kralja na komunistični odpor. Anglija je pa za kralje precej vnetja. V takih razmerah flikati edinstvo, res ni lahka stvar. Toda Anglija je pogruntala.

V Grčiji vzame stvar v roke kralj v zvezi s protikomunističnimi elementi, komunisti se morajo pa lepo pokoriti. Znani sestanek na Libanonu je vso stvar uredil in bilo je razglašeno v svet: Grška edinstvo doseženo! Zdaj bo tudi v Jugoslaviji kar lepo gladko šlo.

Anglija se je lotila Jugoslavije. Tu je storila narobe. Kralj vzame stvar v roko v zvezi s komunističnimi elementi, vsi drugi se morajo pa pokoriti. Zakaj tako? Well, Anglija verjame, da je Stalin do vratu zaljubljen v Tita, to je eno. Drugo je to, da se bodo grški komunisti lažje pokorili, če da Anglija komunistom v Jugoslaviji precej več priznanja kot so ga dobili komunisti v Grčiji. Tako je prišlo do nove vlade v Jugoslaviji in — mirna Bosna!

Bosna pa ni tako mirna kot je šuštar pričakoval, da bo. Tudi vsa Jugoslavija ne, in niti ne — Anglija! Anglija je pač flikala, kot bi imela v rokah raztrgane čevlje ali vsaj neke človeške avtomate, ne pa živih ljudi. Komaj je razglašena nova jugoslovanska vlada, je prišlo poročilo da so grški komunisti odpovedali pokorščino nekomunistom. In zelo verjetno je da bodo v kratkem jugoslovanski nekomunisti odpovedali pokorščino komunistom. Sicer je pa niti še nikoli obljubili niso kakor so baje obljubili grški komunisti. London in Šubašič sta baje brez uspeha iskala med Srbi iz Srbije kar jih je v Angliji in drugod v zunanem svetu. da bi našla koga, ki bi bil voljan stopiti v Šubašičevo vlogo. (Oba Srba v Šubašičevi vladi sta namreč "prečanska" Srba, torej ne iz prave Srbije). Čuje se, da sta dva na poti iz Srbije same, pa nihče ne ve njihovih imen. Kdo sta? Koga zastopata ali bosta zastopala? Zakaj sta ostala "neimenovana?"

To je vse prav slabo znamenje za politično zmožnost Londona. Ves ameriški tisk je soglasno prepričan, da je sedanja jugoslovanska vlada vagana reč. Kako more biti nekaj stalnega, če sedem milijonov Srbov iz Srbije nima zastopnika v njej? Kakor je ponovni razcep na Grškem za Anglijo nič drugega kot poraz, tako se pričakuje, da tudi v Jugoslaviji ne bo bolje uspela. In to ni malenkost, če vzamemo v poštev še nekaj. London že od pomladi razglaša po italijanskem tisku v osvobodnem delu Italije, da spadajo Grška, Albanija in Jugoslavija pod njeno politično sfero, dočim je ves ostali Balkan prepričan v politično sfero Rusije, da ga primerno uredi. Če je to res, se je Anglija s svojimi flikarji slabo obnesla. Tako dolgo je flikala sem in tja, da so ji zlezle vkup oči . . .

Med tem ko se Anglija menda še vedno ziblje v prijetnem snu, da je vse imenitno poliflikala, so pa drugod oči odprte in budno pazijo. Ameriški politični krogi mislijo, da na primer Rusija ni še prepustila treh prej imenovanih dežel na milost in nemilost Angliji. Če se bo jasno pokazal angleški neuspeh, pravijo, bo Rusija sama spet posegla vmes. Kako bo posegla, o tem ugibajo sem in tje. Sodijo pa, da ne bo posegla vmes na tak način, kot so nam nekateri "naši" pred kakim letom dni skušali dopovedati. Zato tudi mislijo, da bo Rusija prej pridobila balkanska ljudstva zase, vključno Jugoslavijo, kot si jih bo pridobila Anglija. Poudarjajo, kako pametno Rusija ravna v Romuniji, kolikor ima zasedene. Kažejo na zblizanje med Moskvo in Vatikanom. Opozarjajo na komuniste v laški Bonomijevi vladi, kako so popustljivi in zmerni — na povelje iz Moskve. Sklicujejo se na to, da je Stalin opustil misel na to, da bi vsiljeval Poljakom vlado pod vodstvom Wande Wasilewske.

Z eno besedo, uradna in neuradna Amerika se oklepa mnenja, da ima Rusija za bodočnost vse drugačne namene kot so govorili in pisali "naši" tu in "njihovi" v starem kralju. Kakih sovjetizacij na zahtevo Moskve se svet vedno manj boji.

Mi pravimo — bomo videli . . .

Končamo pa ta pregled s svojo mislijo, da nekim "našim" še prav malo kaže s takim ponosom podajati izjave o "popolni zmagi Tita", kot to delajo. Tito se je podal pod kraljevo marelo, kjer zdaj vedri in čaka boljšega vremena. Ampak prav brez skrbi lahko rečemo, da "vremena Kranjcem bodo se zjasnila" — Titu pa nikoli več. Moskva je pu-

stila Tita na cedilu, zato mu ni ostalo drugega, kot da se je zatekel pod plašč mladega kralja Petra. Kako se pa tam počuti, pa res ne vemo.

BESEDA IZ NARODA**Slovenec piše iz Afrike**

Anton Gliha, 5605 Bonna Ave., Cleveland, O., je prejel iz Severne Afrike pismo sledeče vsebine:

"Najprisrčnejše se Vam zahvaljujem za poslano slovenske časopise, katere sem prejel potem Vašega sina, s katerim sva intima prijatelja že od začetka mojega bivanja v Severni Afriki. Zelo vpliva domača slovenska beseda, ne samo name, ampak tudi na vse moje, kakor tudi na Vaše rojake. Kar nas je tukaj zbranih, vsi z istim hrepenenjem in ciljem, se prav dobro počutimo, tako materialno kot moralno. Imamo izvrstnega vodnika, zmožnega svoje naloge in tudi mi sami se trudimo, da bomo vredni njega in naše naloge."

Zelo Vam bomo hvaležni, ako se tudi v bodoče spomnite na nas s pošilkami, vsebujočimi slovensko besedo.

Rad bi tudi videl, če bi mi mogli poslati naslov od moje strica Kidrik Franca, ki ima baje trgovino z usnjem nekje v Clevelandu.

Vaš naslov mi je dal Vaš sin Sgt. William, s katerim sva se tukaj seznanila.

Sprejmite od mene in vseh mojih slovenskih tovarišev Vi in vsi naši rojaki onstran Atlantika najprisrčnejše pozdrave, Vam hvaležno vdan kaplar Štrukelj Franc

Dež je dobro namočil

Madison, O. — Nekateri ljudje so, kot je razvidno, z vojsko od sile zadovoljni, ne glede na to, kaj se na frontah godi. Sicer vsi niso prizadeti, jih je pa veliko, ki so pa se vendar z sedanjo prosperiteto strinjajo.

Ko poslušam radio v hlevu, prileti na moja ušesa marsikaj. Med drugim sem tudi poslušal nekega znamenitega govornika, ki je rekel, da je bilo pred vojno deset milijonov ljudi brez dela. Zato se pa menda nekateri z vojsko strinjajo, ker so zaposlili teh deset milijonov ljudi. To se reče, da je prosperiteta, kaj ne? K sreči vse izgleda tako, da bomo ostali pri starem, to se pravi, da se znamo še vedno dobro zadolžiti.

Zadnja depresija je stala davkoplačevalce 12 bilijonov dolarjev, sedanja prosperiteta jih bo pa stala na stotine bilijonov dolarjev. Gorje republikancu, če bi se primerilo, da bi pri jenskih volitvah zmagal! To bi na glavi in na ramah nosil še vse večje križe kot jih je Hoover, kateremu se je svetovna kriza na rame obesila. In ker menda ni hotel davkoplačevalcev tlačiti še v večji dolg, zato se pa še danes marsikdo obregne vanj. Kar se mene tiče bi take odgovornosti že ne prevzel.

Kmalu bo zopet v Chicagu konvencija in sicer demokratske stranke. Prav za prav bi je ne bilo potreba, ker bodo delegati tam samo kimali, vse drugo bo pa že naprej narejeno. Zelo sem radoveden, če bo tudi na tej konvenciji tak cirkus, kot sem čital v nekem ciklaskem listu, da je bil, ko so zborovali republikanci. Pa če bi bil še boljše republikanec izvoljen predsednikom, podpora brezposelnim ne bi mogel dati.

MOŠKI!

Vaše delo zdaj in po vojni že pri
LEMPCO PRODUCTS
Maple Heights

ker menda ne bo kje jemal.

Do volitev bomo slišali na radio in čitali v časopisih še marsikaj, potem bo pa pela stara pesem, pa naj bo že Peter ali pa Pavel izvoljen. Nihče ne more dati nič iz svojega žepa. Kvečjim če bi bilo več ali manj svobode pod enim kot pod drugim.

Upam, da bomo tudi od demokratske konvencije kaj čitali, kako se bodo kaj zadržali. Platforma je pa že itak narejena in bo zopet pela stara pesem: vse za narod in demokracijo . . . Menda ja!

No, tisti tako zaželjeni dež smo vendarle dobili. Pravijo, da po toči zvoniti nič ne pomaga. Res je, da se je bilo na vrtu že kar od kraja več posušilo in tudi zgodnji krompir bo menda zanič. Ampak ta dež je napravil veliko korist za grozdje, s katerim je trta tako bogato obložena. Tudi koruzi je dobro del, ki tako bujno raste, da se ji je kar za čuditi. Opo-mogla si bo tudi razna zelenjava kot zelje, poznejši fižol, paradizniki.

Rekli so, da ni bilo dežja 18 dni. Meni se je zdelo pa cela večnost. No, zdaj je pa spet vse kot v raj. Če bi tega dežja ne bilo, bi tudi tega dopisa ne bilo. Tako sem se pa lepo spravil v svojo pisarno in ga skoval, ko so dekleta odšla in sem se jaz notri naselil. Tukaj sem lepo v miru, kjer me nihče ne moti. Katero iztuhtam in jo pošljem v svet. Vmes pa prebiram časopise, kar mi jih pride pod roke. Pri tem nisem pa nič izbire. Nekateri pravijo, da ne čitajo tega in onega časopisa. Kako pa potem vedo, kaj drugi pišejo, a?

Pa naj za danes zadostuje, pa še drugič kaj več. Pozdrav, Frank Leskovic

Iz urada tajnika podr. št. 35 JPO-SS

Sledeče prispevke sem prejel pri tej podružnici za mesec junij: družina J. F. Durn \$3, Mrs. Ana Goršek-Bales \$2, Mary Troha \$1, Mr. in Mrs. L. Schiberl \$3, Mr. in Mrs. Ludwig Ogrinc \$5, članarina za društvo 53 SNPJ \$12.50, Mrs. Amalija Terbižan \$5, dr. št. 312 SNPJ \$3, Frank in Mary Vidrih \$5, Ernest Terpin \$1 (izročil J. Terbižan); skupno torej prejel \$43.50.

Zadnja seja te podružnice je med drugimi razpravljala tudi glede apela na narod za večje in boljše prispevanje v ta blag namen. Sklep je bil storjen, da se enkrat v septembru priredi obširno kampanjo. Za enkrat smo prireditve opustili, ker so časi preveč kritični za kakke prireditve, namreč, ker se ne more dobiti raznih potrebnih, katere se za take prireditve potrebuje.

Podružnica oziroma seja je bila mnenja, da je veliko in ogromnega dela z vsako prireditvijo in dobiček pa ni nič poseben, ker je vse tako drago. Pa so še drugi vzroki, ki govore proti. Imeli smo že več priredb v teh treh letih in izbrpali smo menda vse vire glede takih priredb. V preteklosti smo se vedno obračali s prošnjo na razne naše kulturne talente, da so nam priskočili na pomoč. Teh pa ne kaže vedno nadlegovati.

Narod, rojaki in rojakinje bi se morali dovolj sami zavedati svoje narodne bratske dolžnosti in prispevati od časa do časa. Smatramo pa, da si lahko vsak pritrga par dolarjev mesečno, kar naj bi prispeval za rezeve v stari domovini. Če bi se zavedali v polni meri bor-

be in trpljenja naših bratov in sester v krvavi in požgani Sloveniji, bi prispevali v ta sklad pomožne akcije, tudi toliko, da bi nas magari nekaj bolelo. Vedno bi morali imeti pred očmi trpljenje teh naših sobratov in sester v stari domovini, ki prenašajo trpljenje že nad tri leta.

Seveda, nam vsem gre menda predobro, zato nimamo pred seboj prave človečanske zavesti. Mi sami bi menda morali preiskusiti za par mesece, ali pa bi morali biti očividci tega trpljenja in pomanjkanja pa lakote teh ubogih trpinov, potem mogoče bi se tudi nam ameriškim Slovincem omehčala srca. Res je, da ni nihče prisiljen darovati. Vse je odvisno od vašega čutečega srca. Vsak izmed nas pa bi moral imeti v srcu nekaj tega človekoljubja, če bi se v dovolj veliki meri zavedali njih borbe in trpljenja. Med nami bi moralo biti večje zanimanje ter večkrat in v večjih vsotah bi morali prispevati. Za zgled naj bi nam bil naš slovenski rojak Peter Lustrik. Kar mi je znano sta on in njegova žena prispevala že lepe vsote za razne take blage namene in sicer za pomožno akcijo \$1,000, ravno tako vsoto za Sansa, dalje za ruski relief \$2,000, za ameriški Rdeči križ tudi \$1,000. Torej to so že lepe številke od enega slovenskega rodoljuba. Žal, da nimamo veliko takih v svoji sredi. Smo pač ubog skromen narod, ki nima milijonarjev v svoji sredi. Tudi gori omenjeni ni eden med njimi, pa je kljub temu odprl svoje čuteče blago srce za te rezeve v domovini in drugje.

Od nikogar se ne zahteva take vsote, ker bo menda edini le naš Lustrik med nami, ki je prispeval tako lepo vsoto na oltar svoje trpeče rojstne domovine. Ampak za zgled bi nam lahko bil, da bi prispeval vsak po svoji moči, kolikor pač zmore. Žal, da nima ameriška Slovenija več takih mecenov ali rodoljubov v svoji sredi.

Kot sem že omenil, smo se torej odločili za hišno kampanjo, seveda, če bomo imeli pri tem tudi dovolj moči na razpolago, ki bodo pripravljene izvršiti to delo. Zato je dala seja nalogo tajniku, da o tem nameravanem koraku obvesti vsa tukajšnja okoliška društva, katera tvorijo to podružnico in tudi druge, ki niso še pridružene, da pomagajo in sodelujejo v kampanji. Vsa društva oziroma njih tajniki so gotovo že prejeli taka apelna pisma od te podružnice. V pismih so

prošnje na vas, društveniki, da se odzovete apelu in nam pomagate izvršiti to delo hišne kampanje. Potrebnovali bomo precej moči, ki so pripravljene iti ob določenem času na delo. Pomnite, da nas vse veže narodna dolžnost, da nekaj izvršimo za svoje trpeče rojake preko oceana, ki trpe in bijejo boj za življenje in smrt. Pomnite, da je slehernega nas dolžnost, da doprinese vsak po svojih močeh svoj delež, naj bo v delu ali prispevkih. Kot sinovi in hčere malega slovenskega naroda naj si pokladamo vse te dolžnosti v svoja srca.

Seveda, če ne bo dovolj vašega sodelovanja in odziva, bo morala podružnica idejo glede hišne kampanje opustiti, ker zastopniki sami, ki so včlanjeni pri tej podružnici sami ne zmoremo izvršiti tega dela. Potrebujemo pomoči. Par dni žrtvovanja ni veliko zahtevanega od vas, torej upamo, da se boste vsi zavedali dovolj svojih dolžnosti in se temu apelu odzvali.

Vsak, posebno pa še ženske ste prošene, da se odzovete temu vabilu. Ako je katera pripravljena pomagati, naj se prijavl. Naj pošlje ime in naslov na spodaj podpisanega tajnika. Organizacija vam bo hvaležna, kot vam bodo gotovo tudi hvaležni vaši trpečji sobratje v stari domovini.

Zgorej podano finančno poročilo za junij dovolj jasno priča, da je to za okolico, v kateri ta podružnica deluje, jako žalosten odziv. Vsak mesec bi bil lahko večji. To nam tudi lahko dovolj jasno priča našo zavest in narodno dolžnost. Posnemajmo druge večje narode v tem delu, ki jim ne gre tako za njih usodo, kot našemu malemu slovenskemu narodu. Ti vsi doprinašajo večje finančne požitvalnosti napram svojim. Sleherni Slovenec in Slovenka bi se morala zavezati, da bo prispeval svoj delež. Ali storimo to? Nekateri pač; nekateri dajo več kot svoj delež, toda je, žal, majhen odstotek. Kaj pa ostali?

Koliko bi bilo dela in časa prihranjenega, ako bi se vsi odzvali in prostovoljno prispevali svoj delež, da ne bi vedno apelirali in prosili, kot to delamo zadnja tri leta. Danes bi ne smelo biti med nami nikogar, ki bi delal in iskal raznih izgovorov: da bom pomagal sam svojim, kadar pride čas za to; ali pa: saj bi dal, če bi prišel kdo iskat itd. Ne, bratje, to niso izgovori, ki bi držali. Taki izgovori, ker nimate določene (Nadaljevanje na 3. strani).

Sorodniki lahko preskrbe vojaku glasovnico

Vsak krvni sorodnik lahko preskrbi glasovnico vojaku, mornarju ali ženskem spolu, ki služi pri ameriški bojni sili, ako izpolni tozadevno karto. Te karte imamo v našem uradu. Pridite ter prinesite s seboj natančen vojakov ali onega naslov, za katerega hočete preskrbeti glasovnico. Karto podpišete vi. Volivni odbor bo potem vojaku poslal glasovnico z račno pošto ob pravem času, da bo lahko volil za vse kandidate, ki bodo na glasovnici v novembru, torej za Franka Laucheta za guvernerja, dalje za predsednika, za okrajne uradnike itd.

Toda te karte morajo biti izročene v volivnem odboru najkasneje do zadnjega julija. Glasovnico se lahko dobi za vsakega, ki bo ob času volitev v novembru star 21 let, tudi če ni še registriran.

Pomnite pa, da velja gornje samo za okraj Cuyahoga. Državljeni v drugih okrajih po državi, naj se pa obrnejo na svoje volivne odbore za pojasnila.

Kdor pa ne more priti sam v naš urad, naj nas pokliče in mu bomo poslali karto, katero naj izpolni in nam odpošlje. Kdor bi pa hotel več takih kart zase in za svoje sosedo, jih tudi lahko dobi. Za vsakega vojaka mora biti izpolnjena posebna karta. Torej če imate pet sinov pri vojakih in bi za vsakega radi preskrbeli glasovnico, morate podpisati pet kart.

Važno! Glasovnice bodo dobili vsi vojaki, katerim boste s tako karto isto preskrbeli, pa naj bodo že na Novi Gvineji, v Indiji, Avstraliji, v Afriki, Italiji, v Angliji, ali pa naj so še v Ameriki.

S tem boste prihranili sitnosti vojakom, da jim ne bo treba pisariti po glasovnice, obenem jim boste pa omogočili, da bodo lahko storiili svojo državljansko dolžnost.

Torej ne glede na to, če je registriran ali ne, samo da bo star ob času volitev 21 let, lahko voli letos, ako mu boste preskrbeli glasovnico. Stopite v naš urad, izpolnite karto, drugo bomo preskrbeli mi.

"Kaj si nam prinesla za, kako lepo solato imaš? Je vprašal Tone ženo."

"Kaj pokazat, oh, kaj je pripetilo, ha, ha, ha, hotela pojasnjevati govorila, pa ni mogla z besedo."

"No, in kaj se ti je primerilo?" sili gospodar jo boljše polovico.

"Oh, saj ni zapovede, ha, ha . . ." je bilo vse, hotela spraviti iz sebe. Jim, France in jaz smo metno držali roke proč od peto čakali, kaj bo iz tega šlo.

"Ali je morda s solato narobe, da si se prišla njo pred prag, ali pa meravaš servirati solato tukajle na stopnicah?" daj no iz sebe, kaj je prav?" zahteva Tone.

"Take solate še niste Ameriki, vam rečem, ha . . ." se smeje vsa Debečeva mama in do če se ne motim, tudi te ste."

"Oho, da bi take solate jedli, kot jo vidim tamle, di, pa spet ne bo šlo," tedaj besedo France, v ob solati, zlasti zraven še kaj mesa, krofi, fižola, kot predstavlja vsem tem pa velik krožec z domačimi nudeljami. "Pa je ne boste, če kosi In če jo boste, se je pili kot muhe," drobi bevec.

"Kaj imate tako hud bi rad vedel Jim, ki najraje solato takrat servirane pohane piške late."

"Kaj jesih, — olje, ha, ha . . ." prihaja sem od kuhinjskih vrat. "Kakšno olje?" tedaj va pojasnila hišni gospod je pa narobe z oljem?"

"Z oljem ni nič naropa s tistim, s čemer šala solato mesto olja, rička ti meni pomagaj. "Zdaj mi je pa vse, že dovolj," stopi gospo pred ženo, "tok po se je zgodilo s solato, vedeli, pri čem da sm."

"Oraji, mislim, da liko pri moči, da bom ko povedala. Ko sem šala solato na mizi, sih in zmešala, potem nekaj olja in zopet potem nekoliko osolila, pet smešala, mi je iz ril v nos duh po viski. Tega sem mislila, da prih od kje drugje in nise tala. Toda bolj ko mešala, bolj mi je v nos duh po žganju, bilo že kar sitno. Vzela rej v usta par peres in vidim, če je res, kar vso moč pripovedovati res, komaj sem solato vzela v usta, sem jo ven. Rečem ti, Tone, bila, kot bi bila celo namočena. O, križar, kako se je pa to zgodilo, petilo? Saj sem vna na solato pravo laško. Tedaj se ozrem po sem imela steklenice in jeshom. Tedaj se posvetilo v glavi. Na stale, vranč jih vzmor klenice; ena z jeshom, oljem in ena z visko, menda tisti-le France Julijam. Barva je bila, sem se zmotila in sko zmešala. Kaj bo Ne kaže drugega, da kokošim."

No, kaj bi rekli, sto solato z visko in kokoši hamale? Bolj

Žrtev spovedne molčečnosti

Josep Spilman S. J.

V potni torbici? O tem nič. Stara mama je rekla, je notri stricevo perilo. To od strice je prinesla veliko, ki ga ji je podarila, da pobožna žena, za katero potem tudi molili.

In kam je dejala tisti de-? Če mi moreš to povedati, in ti deset vinarjev.

Tedaj se odpro stranska in Julija zakliče bratcu: "Govori vendar toliko s te- hudobnimi ljudmi! Samo ti jo te. Tudi meni so isto spili in potem mater odvedli. roč la kakšen pa si, Karol? Ro- z te ima vse umazane in gum- ti je nekdo odtrgal. Pojdi solate notri in daj, da te osna- la. Gotovo si se zopet sprl s a mamiš."

tem potegne Julija bratca v sobo in pravi na lah- "Ah, Karol, kaj se boste aju zgodilo? Strica so v Ste- tore aretirali in staro ma- in najino mater so odvedli, im, da gotovo v ječo, dasi epla mama, da se bom kma- rnila. A rekla je to samo e, da bi naju potolažila; si- bi mi gotovo ne bila dala a do jedilne omare."

karol je debelo pogledal in e, ko mu je čistila sestra v s krtičo: "Rdeči Janez in eli Pavel sta vpila za meno- potu domov iz šole, da je stric zabodel neko žensko te-Victoire in kričala: "Ne- morila! Nečak morila!" e kosi ljudje so gledali za me- e bi. Toda, kaj ne da, Julija: je vse zlagano? Kako bi i mogel dobri stric storiti tako strašnega?"

Seveda! To sem rekel tudi emu Janezu in sem ga na- je, o lažnika. Zato mi je dal za- piko; jaz pa sem ga prijel e treščil ob tla, če mu ne ga- prišel na pomoč debeli Pa- n." Ta mi je tudi odtrgal gum- Bo tako dobra in ga mi zo- prišji. Mati ima še dve bi v šivalni mizici. Jaz bi u debelemu lažniku že po- al, temu izdajalcu, če bi ne greh! Se pred šolo sem dal jesti tiste preste, ki jih je dal v nedeljo na pot- dobri stric."

Ah, dobri stric! kliče Juli- ne se zopet začne jokati. "In - vidiš - se mu zvezali e in njegova sutana je bila umazana. Kot smrt bled je e poleg žandarja na po- tu slame in ljudje so govo- da ga bomo prav gotovo rtili!"

Tega ne verjamem, Julija; sem jokaj tako hudo. Glej, sem nekoč lepo povest o em vrlem mlinarju, ta se je e "nedolžni Martin." Njega e tudi zaprli zaradi umora, e bi ga bili kmalu obesili, e bil čisto nedolžen, ko se e skazala njegova nedolžnost, e njegovi otroci romali v e Baume in prav pobožno e in spustili so ga e z velikimi častmi, bil je e z vrh bogato obdarovan od e nika, ki ga je po nedolžnem e odil. Glej, tako se bo zgo- e tudi našemu dobremu stri- e njegova nedolžnost se bo e čala in z velikimi častmi e bomo pripeljali nazaj v Ste e tore. In potem naj mi rde- e Na Janez še kdaj zavpije 'ne- e morila!'

ko, kako se je pa skazala e narjave nedolžnost?" vpra- e. Če bi to le vedel! Čakaj! e je prišlo na misel! Nekdo e šel k sodniku in prisegel, e je vrli mlinar prav gotovo e. In to bom tudi jaz e; kajti za gotovo vem, da e naš stric nedolžen."

Naš vsakdanji kruh

(O.V.V.)

(Konec.)

V srednjem veku, pa tudi po- zneje se je čisto zgodilo, da je zmanjkalo žita in kruha. Krive so bile—vojne, povodnji, uime, pa tudi slaba prometna sred- stva, roparji in—oderuhi. Kaj- ti že takrat so znali špekulantje napraviti umetno pomanjkanje. Iz skritih zalog pa so prodajali blago za tem višje cene. Ted- ne in mesece je trajalo, preden je prispel voz žita iz žitorod- nih krajev v obljudena mesta, temu primerna je bila seveda tudi cena. Zato so si mogli kru- ha privoščiti le bogataši. Ven- dar so se mestne občine že te- daj pričelo ukvarjati z uredit- vijo ljudske prehrane.

Kako pogosto je pritiskala lakota na naše prednike, lahko čitamo v Valvazorjevih knji- gač. In tudi o tem, kako so že takrat znali med moko mešati zdrobljeno ljubje, želod, zla- sti še zmlete lišaje, ki so se po- tem zelo napili vode. Obupno ljudstvo je marsikateremu peku in trgovcu razbilo prodajalno ter z glasnim vpitjem od občin- skih mož zahtevalo odpomoči, pa ne eno, ne drugo ni nasitilo sestranih želodcev.

V tridesetletni vojni so naše dežele v stari domovini strašno trpele. Ni jih sicer zadela voj- na vihra, pač pa vse njene po- sledice, kakor visoki davki, kmetski upori, kuga, draginja in celo lakota. Stradali so v mestih kakor na deželi. Na ti- soče ljudi je pomrlo vsled po- manjkanja, mnogi pa so se pre-

selili s trebuhom za kruhom. Ob veliki francoski revoluci- ji je bila zopet silna draginja, ki se je stopnjevala do popol- nega pomanjkanja kruha. In ob Napoleonovem času! Stradala je skoro vsa Evropa, med tem pa tudi naše dežele. Nerodovit- na leta so se vrstila, tako da so bile žitnice popolnoma prazne, niti za seme ni bilo zrnja pri hiši. V starih šolskih čitankah smo čitali o sinu, ki je imel svo- jega očeta skritega v kleti, ka- mor ga je hodil izpraševati za nasvet. Izkušeni starček je učil sina: "Razderi slamnato streho na hiši in vsak snop skrbno ote- pi, mogoče dobiš kako zrno, da ga boš vsejal." Taka stiska je bila.

Moja stara mati so pripove- dovali, da so morali tudi pri nas žito, ki so ga pripeljali trgovci ob tržnih dneh na prodaj, za- klepati v kašče s železnimi vr- ti, h Blajevim, Ozalovim in dru- gam, ker bi drugače razjarjena množica voz oplenila. Občinski možje niso dovoljevali, da bi se tedaj žito na naših sejnih pro- dajalno ljudem izven naše obče- ine, zato je prišlo dostikrat do srditih, življensko nevarnih spopadov. Tudi druge občine in celo Ljubljana je imela take občinske kašče za spravljjanje žita.

Iz lastne izkušnje vem, kako je bilo za kruh in moko med pr- vo svetovno vojno. Oblasti so sicer izdajale tedenske karte za nabavo moke. Toda ure in ure so ljudje stali v vrsti in čaka- li, da so dobili nekaj dekagra- mov na osebo za ves teden. In še to, kar so dobili, je bilo mo- ki le malo podobno. Karkoli se

je dalo zmlati, so zmleti in pro- dajali za moko. Tako fižol, bob, ljubje, opeko, korenine in zeli- šča, olupke, storže in kar je še podobnega. O boleznih želodca je tožilo vse vprek, nekateri so zboleli vsled pomanjkanja hra- ne, drugi vsled nezdravih pri- mesi. Stradali so po mestih še mnogo bolj kot po kmetih. Kdor je imel svojo zemljo, se je nasitil za silo vsaj s krompir- jem, zeljem in drugimi domači- mi pridelki. Hudo so bile pri- zadete številne družine po me- stih, ki niso imele s čim kupiti živeža za svoje stradajoče o- roke.

Mladi fantje, ki bi bili naj- bolj potrebni krepke in zdrave hrane za svoj telesni razvoj, so stradali na bojnih poljanah. Še hujše pa se je godilo možem ujetnikom. Vsa smetišča so prebrskali, če bi se našlo ven- darle kaj, kar bi hotelo po gr- lu doli.

V kratkih povojnih letih pa smo bili že skoraj pozabili, ka- ko hudo nam je bilo brez kru- ha, čeravno vsak dan prosimo v očenašu: "Daj nam naš vsak- danji kruh!"

LZ URADA TAJNIKA PODR. ST. 35 JPO-SS

(Nadaljevanje z 2 strani)

človekoljubja v sebi. Sleherni dar je dobrodošel. Zato prispe- vajte.

Upamo, da se nam bo posre- čilo izvršiti to hišno kampanjo in da boste prispevali vi dovolj brez izgovorov. Pomnite, da odbor in društveni zastopniki, ki tvorimo to podružnico 35 JPO-SS za okrožje Waterloo Rd. ne delamo zase in tudi to- liko časa nimamo na razpola- go, da bi ga trafil na ta način. Delamo iz zavesti in človeko- ljubja do svojih sorojakov pre- ko oceana. Uvidevamo njih tr- pljenje in pomnkanje. Pri tej akciji ne sme in ne igra kake vloge politika ali mišljenje po- sameznika. Mi se le zavedamo, da smo Slovenci in da želimo in hočemo vsaj deloma pomagati in otepi pomanjkanja tudi slo- venskemu rojaku v domovini, odkoder vsi prihajamo.

Ze tri leta zbiramo in kaj imamo zbranega? Slovenski Cleveland bi moral že sam iz- brati tako vsoto, kot smo jo zbrali vsi skupaj ameriški Slo- venci v zadnjih treh letih. Pa pravimo, da smo zavedni in kulturni, napredni! Vsa čast in priznanje tistim, kateri so že lepe vsote doprinesli sku- paj, ampak žal, takih ni veliko. Ogromna večina naših ljudi je gluha za vse to. Zakaž? Ali res nimamo v sebi humanitar- nosti, človekoljubja so svojega bližnjega?

Ravno tako bi bil apel na ne- katera društva in druge orga- nizacije, da prispevajo iz svo- jih blagajn svoj delež. Veliko društev je že to storilo, veliko jih je pa še, ki so mlačna in gledajo na to akcijo le kot na nič potrebnega.

Ne pozabite tudi tega, da še vedno zbiramo znamke prodaj-

nega davka v državi Ohio. Vnovčimo jih in nekaj zanje dobimo. Dalje so tudi še drugi viri, ki se jih lahko poslužimo, kot dar mesto venca na grob prijatelju. Darujte raje za ži- ve, trpeče brate. Cvetje je itak le za en dan, kvečjem dva, pa ga ni več. S tistimi dolarji, ki bi jih imeli dati za vence ali cvetje, bi bilo otrtih veliko sol- za revežem v domovini. Precej jih je že med nami, ki se tega zavedajo in tako smo dobili tu- di nekaj lepih darov v ta na- men.

Enkrat bo tudi zasijalo son- ce svobode tistim našim trpi- nom. Zaukrat imejmo pred očmi le njih trpljenje in za- vest v naših sreih, kako ga jim olajšati. Kadar bo čas prišel, ki, upamo, ni več daleč, takrat bomo pa vsaj delno pripravljeni, da jim bomo to njih tr- pljenje olajšali.

Daj, brat, prispevaj, sestra, ki uživaš vso svobodo v ameri- ški deželi. Zdaj zaslužite do- bro in se vam ne bo veliko po- znalo, skupno bomo pa le kori- stili dobremu namenu.

Za podružnico št. 35 JPO- SS:

J. F. Durn, taj.

MALI OGLASI

Beauty Shop naproday
Lepotilni salon na E. 185. cesti, ki dela fino trgovino in ima dobre odjemalke, se mora prodati takoj. Lastnica odide na jug v svrhu zdravja. Cena zelo nizka. Pokličite KEN- more 0176. (170)

Poceni hiša
Proda se moderna hiša za 2 dru- žini; poceni. Naslov: 1126 E. 72. St. (169)

Zanesljiva kupčija
Ako hočete prodati ali kupi- ti hišo ali zemljišče, se oglašite pri

M. Tisovec
1366 Marquette Rd.
EN 4936 (167)

OBLAK MOVER
Se priporoča, da ga pokli- čete vsak čas, podnevi ali po- noči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1146 E. 61st St.
HE 2730.

ČE STE BOLNI
Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem stori- ti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih sluča- jih. Jaz se poslužujem stare ev- ropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razu- me vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv na- čin.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.
(Wed. — x)

Največ plačamo za avto
Ne glede na model ali sta- nje. Pokličite GL 6786. 13411 St. Clair Ave.

Posestvo naproday
Proda se 7 sob hiša, 11 ak- rova zemlje, moderne udobno- sti; ali pa prodamo samo 10 akrov zemlje. Nahaja se na Chardon Rd. blizu Richmond Rd. Pokličite KENmore 5276. (171)

Gostilna naproday
Naproday je gostilna v Eu- clidu v slovenski naselbini. Kupec lahko kupi tudi 600 za- bojev žganja, če hoče. Raz- kaže se samo po dogovoru. Po- ključite IV 9510 ali IV 7209. (168)

DELO DOBIJO

LATHE OPERATORJI
in učenci
INSPEKTORJI
Plača od kosa
52 ur na teden
MAŠINSKI OPERATORJI
in učenci
PREVAZALCI S TRUKI
Plača od kosa
in visoka plača od ure

Ohio Pison Co.
5340 Hamilton Ave.
(171)

Izvrstna prilika za dober zaslužek
je zdaj odprta

Produciramo 100% vojno delo

Potrebujemo
MOŠKE

za
Set up delo,
Heat Treaters,

Tool-bit grinders,
Shot Blast operatorji

Punch Press operatorji
in pomagači

Ženske
Lathe operatorice
in inspektorice

Packers
Pokličite IV 3800

Geometric Stamping Co.
1111 E. 200. St.
Euclid, Ohio.

A VICTORY PLANT
(168)

Moške in ženske splešna tovarniška dela

se potrebuje za
6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajnstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na
Employment Office
1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(x)

Sprejme se ženska
za čiščenje in pranje, 2 dni v tednu, stalno. Pokličite IV 2460. (x)

SPREJME SE LIVARJE
za stroje in težake v fondri. Vojno delo, 6 dni 48 ur na teden. Plača od ure, ovrtime in vedno večja plača.

Lepa prilika po vojni.
WESTINGHOUSE
1216 W. 58. St.
(169)

Je to mogoče vaša kri? — Ameriški marin, ki je bil ranjen v boju na Saipan otoku bo ostal pri življenju in za to se ima zahvaliti krvni plazmi. Slika nam predstavlja vojaku bolniškega oddelka, ki vbrizgava kreno plazmo ranjenecu. To je mogoče ravno vaša kri, katero ste darovali na postaji Rdečega križa.

Slika nam predstavlja ameriške padelce (parašutarje), ki so pristali na francoskem ozemlju in ki se previdno pripravljajo, da osvetijo svoje padle tovariše, katerih trupla je videti v ospredju slike. Slika je posneta v bližini mesta Carebтан, Francija, kjer so se skrivali nemški sniperji.

"Postaneš lahko nuna," pravi Karol odločno. In ko po kratkem molku zavzije še ostale koščke klobase, pristavi: "Čuj, Julija, ali bi ne bilo naj- boljše, če bi midva takoj zbe- žala, še predno naju morejo s silo odvesti v sirotišnico?"

Toda Julija mu odvrne, da mora preje počakati, če bo mati še prišla domov. Karolu pa se vsili nov načrt: šel bi rad k prijatelju peku Le Noirju in mu potožil silo: "Precej po je- di grem in videla boš, da mi bo dal denar za pot."

Rečeno, storjeno. Komaj sta otroka odmolila po jedi, zgrabi Karol za čepico in ste- če k peku. Najde ga, zadovolj- no puščnega, v široki naslonja- či, soproga njegova pa je sre- bala čašico kave na zofi. Seve- da, pomenkovala sta se o umo- ru v Ste Victoire in aretiranju župnika in oba sta bila prepri- čana, da je on nedolžen. Samo tega nista mogla dognati, če je policija pri aretiranju ravnala vestno ali nevestno, ali pa če vse skupaj ni samo hudo- bna volitvena nakana zoper kle- rikalce; ženi se je zdelo, da so politični nasprotniki klerikal- cev sposobni vseh hudobij. Oba bi bila rada od došlega de- čka zvedela kaj bolj natančne- ga. Karol jima je prav živah- no pripovedoval, da je dobri stric gotovo nedolžen in da so jima odvedli tudi mamó, ker je, kot govorijo hudobni lju- dje, stara mama prinesla več- raj od strice prav veliko svoto denarja.

(Dalje prihodnjič.)

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

MALI OGLASI

Kupim vaš avto
Plačam v gotovini za vaš av- to, naj bo katerega koli izdelka ali leta. Pokličite ENdicott 9712.

Opremljena soba
V najem se da opremljena soba s prostim vvhodom, za mo- škega ali ženskega. Zglasite se na 1055 E. 67 St. (167)

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Freddy Becker je pričakoval nazaj prihajajoče delavce in jih pozval, naj se umirijo, in njegove besede so padle na rodovitna tla — tudi žene raztogotenih delavcev so se pomirile.

Jefferson pa je uvidel, da se s Humboldt-kolonijo ni dobro bosti brez bivolovih rogov, tudi je dobro premislil, in prišel do zaključka, da bi ne bilo dobro še enkrat s temi divjimi ljudmi skupaj priti, akoravno je sirovi Jozua peneč se jeze z odločnimi besedmi to zahteval. On in tudi Jim sta dobila v pretepu z delavci precej telesnih poškodb, in na večih mestih telesa jima je curljala kri iz ran, katere so jim delavci prizadejali za njih predrznost.

Akoravno je nastala strašna tema, so se ti trije jezdeci odločili, da nadaljujejo v okolici z zasledovanjem Elizabete.

Jozua ni hotel nikakor upanja opustiti, da bi ne našli bežečo Elizabeto; toda mirovni sodnik Jefferson je bil druge-

ga mišljenja in sklepal, da je Elizabeta že gotovo prekorčila divje gorovje in se tako odtegnila nevarnosti. Vse naše nadaljno preiskovanje bi bilo brez pomena.

"To je neumnost, nesramnost!" kriči Jozua, "pri moji veri, nikakor si nisem mogel kaj takega misliti, da bodem kaj tako nesramnega doživel! Ako ne bode šlo po moji volji, bodem pustil razdreti vso to preklicano kolonijo!"

"Prosim vas umirite se Mylord," odgovori mirovni sodnik Jefferson, "pustite končno Elizabeto Robin oditi, kamor se ji poljubi! Kaj nam mora napraviti, in če prav poseduje otroka? Popolnoma nič! Če bi se pa slučajno z otrokom še kdaj pojavila in z njim kaj dosegla hotela, jo primemo in jo utaknemo tje, kjer ne bo več priložnosti imela uteči! In če pride v resnici v San Francisco k Mr. Wilsonu, jo bo on ja izpoznal, da je ena predrzna goljufivka. Jaz upam, da nam ona ne more ubežati, navsezadnje jo moramo dobiti in raditega moramo tukaj še nadalje iskati!"

"Ja, moramo!" —

"Ker zasmehovanje in zasramovanje tega Nemca, mi ne da nikakega pokoja!" omeni Jozua ves razsebe, "tega moje občutno srce ne prenese, to me grize, to mi podžiga še večji črt in maščevanje. Toda rečem vam Mr. Jefferson, gorje temu prokletemu ljudstvu, če jaz enkrat pridem do moči in vpliva! Trpinčili in zasramovali so me ljudje ko sem jih vprašal za pomoč; spodili in zasmehovali so me, ko sem trpel in bil lačen, in sedaj se zopet to — jaz vam rečem, prišla bo enkrat tako željena ura, in potem vsem gorje, maščevati se hočem, in občutiti pustiti mojo moč, ker v mojem srcu ne občutim nobenega usmiljenja več! No dobro toraj, zaobrni-mo! Jaz hočem tudi ta prigo-dek mirno prenašati!" —

"Zamra, žena zamorca!"

Popolnoma izčrpana od dolgega potovanja, in komaj še zmožna se dalje premikati, se vleče Elizabeta mimo gostega grmovja in starih dreves, kateri so rastle poleg deželne ceste dalje.

V levi roki drži svojega otroka, z desnico pa oklepa konjske vajeti, kateri pa že tudi sam ne more več skoraj naprej.

Oh, ko bi že vsaj enkrat prišla do cilja, in ko bi že enkrat

bilo konec mojega potovanja?

Trenutkoma zagleda na strani med trnjejem grmovjem malo bajtico. Napol zakrita bajta stoji tukaj v globoki tihoti. Nobeno človeško bitje ni bilo opaziti na daleč okrog.

Neka čeznatorna moč je zvaljajala Elizabeto k ti hišici, da si se ji je upirala, vendar pa je bila premagana od utrujenosti, in podala se je, da si poišče zavetja, počitka in varstva pred pekočimi solnčnimi žarki.

Komu neki sliši ta bajta? Kdo neki stanuje tukaj med drevje in gostim grmovjem v ti strašni samoti?

Elizabeta krene s pota in se približuje počasi s svojim na pol živim konjem k ti bajti. Mogoče pa vendar najdem za sebe in svojega revnega otroka tukaj prenočišče.

Ona priveže konja za neko drevo tako, da je bil v senci in da se je zamogel pasti, ker krog in krog njega je rastle lepa sveža trava in vsakovrstno želišče; ona pa se je podala k urodu bajtice.

Sedaj odpre vrata. Niti živa duša se ni nahajala na ti strani v katero se je solnce upiralo. Neko ležišče iz koruznice in suhega listja se je nahajalo poleg stene v ti bajti. V ozadju je stalo napol razbito ognjišče in v bližini tega ognjišča pa je stala stara miza in stol z napol raztrganim sedalom. Elizabeta je tukaj nekoliko ložje dihala, ker bilo je v ti sobi nekoliko bolj hladno.

Nato stopi ona k ležišču. Vsa izmučena in nezmožna se dalje pokonci držati se zgrudi na to ležišče in položi malega Toma poleg sebe.

Sladak zaspanec objame to revno ženo sočutno v svoj objem.

Preteklo je že več ur, zunaj se je pričelo mračiti in solnčni žarki so pošiljali svoje zadnje pozdrave končanemu dnevu; ko se zaslisi bližajoči glasovi.

Neka ženska kliče s hripavim glasom nekaka tuje doneča imena in besede. Otroci glasovi ji odgovarjajo.

Nato so se odprla vrata bajte.

Neka stara zamorka, katere se je vrnila z dela iz neke blizo ležeče farne vstopi v hišico. Zadej za njo tiščita dva napol naga in razcapana otroka v starosti okoli 7 do 8 let.

V tem trenutku pa obstoji stara grda zamorka vsa preseščena na mestu kot prikovan, in zija z velikimi belimi očmi proti ležišču.

Tudi oba njena črna otroka sta presenečena tega nenadejčega se prizora obstala kot okamenela, in vprašaje zrla v svojo mater.

Prišla je nezaželjena posetnica v bajto in se polastila brez vsakega vprašanja revnega ležišča. Bela žena in njen otrok sta tako trdno spala, da nista popolnoma nič občutila ustopivših.

Stara zamorka še vedno vsa začudena stoji. Otroka pa kažeta s prsti proti tujki na ležišču.

"Zamra je dobila lepi obisk," se zasmije sedaj črna žena na ves glas, "Zamra je jako izmučena od celodnevnega trdega dela, toda na njenem revnem ležišču pa leži druga belopolta žena!"

"Lepa žena!"

Glasno govorjenje in smejanje pa prebudi Elizabeto. Ona se vsede na ležišču in se ozira z njenimi velikimi očmi vprašuje začudena naokoli. Sedaj šele se je domislila kje da je, in kako da je sem prišla.

Sedaj se ustane Elizabeta.

"Oho, kako pa pridete vi sem?" zakriči Zamra nato. In še otroka imate s seboj?"

"Bajta je bila prazna in jaz nisem nikakor mogla dalje," odgovori Elizabeta nekako boječe. "Ne vpoštevajte mi to v zlo, da sem se brez vsakega vprašanja polastila vašega ležišča z mojim otrokom."

1886

1944

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrl naš ljubljani soprog in dobri, skrbni oče

ERNEST VODNIK

Zatisnil je svoje blage oči dne 10. junija 1944. Pogreb se je vršil dne 13. junija iz Joseph Zele in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla ter od tam po opravljeni slovesni zadušnici na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnik je bil rojen dne 11. januarja 1886 leta v št. Rupert na Dolenjskem.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem dragim sorodnikom in prijateljem, ki so položili tako krasne vence h krsti ljubljene soproga in očeta. Ta dokaz vaše ljubezni napram njemu nam je bil v veliko tolažbo. Zahvala izrekamo sledečim:

Mr. in Mrs. Anton Mestek, Mr. in Mrs. Joseph Hlabše, Mr. in Mrs. Edward Pike, Sgt. in Mrs. Thomas A. Pluth, vnukom Anthony, Mary Ann, Richard in Shirley Ann, Mr. in Mrs. Anthony Pluth st. in družini, Mr. in Mrs. Joseph Pike st. in družini, Mr. in Mrs. Joseph Pike ml. in družini, Mr. in Mrs. Joseph Tomazin, Mr. in Mrs. Anton Babič st. in družini iz Madison, Ohio, sosedom in prijateljem na Marcella Rd., Jack Barrett Utility Guards, Mr. in Mrs. Frank Gorjanc, Carpenters Local No. 105, Frank Stopar in družini, Mr. in Mrs. August Weigel, Mr. in Mrs. L. Srpán, Mr. in Mrs. Max Baker, družini Michael Telich, Mr. in Mrs. W. Barron, Mr. in Mrs. Frank Močilnikar, Mr. in Mrs. Philip Močilnikar, Mr. in Mrs. Jim Močilnikar, družini Gerbitz, družini McKim, družinam Jelerčič, Mr. in Mrs. Joseph Mersek, družini Starman, družini Sexon, Richman Bros., Girls' and Boys' Coat Shop No. 5, Pressman of The Cleveland News.

Posebno zahvalo izrekamo Mrs. Ann Zadnik, ki je obiskala naše sosedo in prijatelje, ki so pripevali za cvetlice in sv. maše, katerim naj bo izrečena isto najlepša zahvala. Darovali so sledeči:

Mr. in Mrs. Fred Soder, Mr. Tom Germack, Mr. in Mrs. Cito, Mr. in Mrs. Kelly in družina, družina Kerchner, družina Cernelich, družina Klemenčič, družina Ralič, družina Kolare, Mr. in Mrs. Dan Lavichi, Mr. in Mrs. G. Auguston, Mr. in Mrs. Zaplata, Mr. in Mrs. Jazbec, družina Staiduhar, družina Elsner, družina Lenarčič, družina Verhotz, družina Vollmer, družina Marolt, Mr. in Mrs. P. Dixon, Mr. in Mrs. J. Bradáč, Mr. in Mrs. J. Tomazin, Mr. in Mrs. F. Vegal ml., Mr. in Mrs. E. Križman, Mr. in Mrs. F. Schultz, družina Turšič in družina Zadnik.

Dalje srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika, in sicer sledečim:

Mr. in Mrs. Frank Zihel, Richman Bros. Girls of Coat Shop 5, Mrs. Margaret Mestek, Mr. Joseph Kurrent, Mr. in Mrs. Zadnik in družini, Mr. in Mrs. Joseph Pike st., Mr. in Mrs. Golob, Mr. in Mrs. Cernelich, Mrs. A. Klaus, Mr. in Mrs. Perusek, Mr. in Mrs. M. Poklar, Mr. in Mrs. W. Mestek, Mr. in Mrs. L. Hoffert, Mr. in Mrs. L. Orazen, Mr. in Mrs. Joseph Kunčič, Mr. in Mrs. John Perotti, Mr. in Mrs. Joseph Mestek, Pfc. in Mrs. A. Pike, Cpl. in Mrs. Joseph Zele, Mrs. Frances Russ, Mr. in Mrs. Ivan Godinick, Mr. in Mrs. Albert Mestek, Mr. Smith, družinam Seme in Hosta, Mr. in Mrs. Nelson, Mr. in Mrs. M. Casserman, Mrs. Frances Medved, družini Klemenčič, Mr. Frank Pike, Mrs. Pečnik, Mr. in Mrs. Anton Hlabše st., Mr. in Mrs. Joseph Pike ml., Mrs. Krečič, Mrs. A. Svetek, Mr. Joseph Bavec, Mr. in Mrs. Anton Primc, Mr. in Mrs. Joseph Krulič, Mrs. Johanna Hlad, Mr. in

Končana je Tvoja zemeljska pot, naš ljubljani soprog in oče. Odšel si k svojemu Stvarniku, sprejmeš iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storil v življenju. Mi pa Te bridko pogrešamo vsaj si bil nam vsem tako dober, mil in drag. Tolaži nas zavest, da se snidemo enkrat na kraju večnega mira in blaženstva — nad zvezdami.

Spavaj mirno in snivaj sladko večno nezdravno spanje v svobodni ameriški zemlji!

Zalujoci ostali:

JENNIE, soproga; ANN, poročena Mestek; LORETTA, poročena Hlabše; MILDRED, poročena Pike; JEAN, poročena Pluth, hčere; Anton Mestek, Joseph Hlabše, Edward Pike, Thomas Pluth, zetje; Anthony, Mary Ann, Richard, Shirley Ann, vnuka in vnukinje; v stari domovini zapušča sestre Marijo, Antonijo in Bibijano.

Cleveland, Ohio, dne 19. julija, 1944.

Mrs. Albert Hlabše, Mr. in Mrs. Thomas Tekavec, Mr. in Mrs. Joseph Koman, Mrs. Koenig in Dorothy, Mr. in Mrs. Vic Schneller, Mr. in Mrs. Vic Ze krajšek, Mr. in Mrs. Carl Hlabše, Mr. in Mrs. Perdan, Mrs. Mary Leonardi, Mr. in Mrs. Kalan, Mrs. Frances Rupert, S/Sgt. John Mlakar, Mr. in Mrs. Anton Babič st., Madison, Ohio, Mr. in Mrs. John Zupančič, Mr. in Mrs. J. Tanko, Mrs. Beck, Mrs. Korošec, Mr. in Mrs. Lenarčič, Mr. Mrs. Yeager, Mr. in Mrs. A. Tekautz, Mrs. Mar Koller, Mr. in Mrs. John Avsec, Mr. in Mrs. Frank Surtz, Mr. in Mrs. J. Jevnikar ml., Mr. in Mrs. Babič ml., Madison, Ohio, Mrs. Ann Skully, Mr. Mrs. Kern, Mr. in Mrs. R. Rossman, Mrs. Matilda Rupret, Mr. in Mrs. Frank Korošec, Mr. in Mrs. Derganc, družini Vidmar, Mrs. Mildred Škufca, Mr. in Mrs. Anton Prijatelj, Mr. in Mrs. Lach, Mr. in Mrs. C. Hočevár, Mr. in Mrs. Frank Fortunat, Mrs. Agnes Zalokar, družini Polutnik, iz Lorain, Ohio, Mr. in Mrs. John Tursič, Millie Minc, Helen Klos, Mr. in Mrs. John Korenčič, Mr. in Mrs. V. Penosa, Mr. in Mrs. Leo Bostjančič, Mr. in Mrs. Tech, Mr. in Mrs. Edward Klemenčič, Mr. Janj Rogelj, Mr. in Mrs. Louis Rigler, Mr. in Mrs. Hirter, Mr. in Mrs. Bavec, North Madison, Mr. Mrs. Frank Iskra, Mr. in Mrs. Mersnik, Mr. in Mrs. John Lenarčič, Louise Richards, Mr. in Mrs. Kutner Mrs. Hudovernich, Mrs. A. Novak, Mr. in Mrs. Dragolich, Mr. in Mrs. Cankar, Mrs. Lambert, Mr. in Mrs. J. Lambert, Mrs. Orazen, družinu Cirila in Metoda št. 191, Mrs. F. Novince, Mr. Mrs. Cigoy, Mr. in Mrs. Markun, Mrs. Sešek, Mrs. Jennie Močilnikar, Mr. Frank Beretič, Mr. in Mrs. Frank Hlabše, Mrs. Milavec.

Našo zahvalo naj sprejmejo vsi prijatelji, so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo spremstvo pri pogrebu:

Mr. Anton Pluth st., Mr. Albert Mestek, Mr. Anton Škufca, Mr. Mike Poklar, Mr. Edward Klemenčič, Mr. Anton Hrovatin, Mr. Anton Babič, North Madison, O., Mr. Louis Starman, Mr. Frank Pike, Mr. Louis Hoffert, Mr. Victor Zakrajšek, Mr. Plevnik.

Globoko zahvalo izrekamo vsem onim, ki se prišli posloviti od pokojnika, ko je ležal na našem odru ter vsem, ki so ga sprejmi na njegov vi zadnji poti na pokopališče.

Hvala pogrebem, ki so nosili krsto, in sicer Mr. Anton Škufca, Mr. Joseph Plevnik, Mr. Frank Surtz, Mr. Frank Stefančič, Mr. Mike Casserman in Mr. Frank Dragolich.

Hvala pogrebemu zavodu Joseph Zele in sinovi za najboljšo vsestransko poslugo in vzornost vodstvo pogreba. Našo zahvalo naj sprejme čast. Brenner za opravljene cerkvene obrede in lep lažilen govor v cerkvi.

Končno se zahvalimo številnim prijateljem, ki so nam brzojavno ali pisмено izrekli svoje žalje.

Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval ali pomagal, prosimo oprostjenja ter se mu isto najlepše zahvalimo.

MOŠKI!
Za to delo boste gotovo
hoteli vprašati pri
LEMPCO PRODUCTS
Maple Heights

V BLAG SPOMIN
OE OSMI OBLETNICI SMRTI BLA-
GOČKOVNEGA SOPROGA IN
OČETA

Joseph Zabukovec

kateri nas je za vedno zapustil
dne 19. julija, 1936.

Dasi davno že gomila
skrila mil je Tvoj obraz,
mislil v nas še vedno živa
nate, dragi, je vsak čas.

Zalujoci:

ANTONIA, soproga.

JOSEPH, sin.

ANTONIA, poročena GORŠE, hčl.

Cleveland, O., 19. junija, 1944.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

POZOR GOSPODARJI HIŠ!

Kadar potrebuje vaša streha popravila, kritja z asfaltno ali skrilja, popravilo žlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite do nas, ki smo že nad 30 let v tem podjetju in dobro poznani tudi mnogim Slovincem. Plačate lahko prav na lahke obroke.

The Elaborated Roofing Co.

MEIrose 0033

6115 LORAIN AVE.

GARfield 2434

Kadar pokličete, vprašajte za **MR. A. LOZICH**